№ 90. Wtorek 21. Kwietnia 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Częśc urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętach pożarem mieszkańców miasteczka *Rawy* zebrano dodatki w powiecie *Buskim* w drodze składki 43 zł. 80 c. wal. austr. i odesłano już te pieniądze przełożonemu powiatu rawskiego.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 19. kwietnia. *(Czynności rady miejskiej.)* W trzech po sobie następujących posiedzeniach dnia 15., 16. i 17. b. m. zajmowała się rada miejska rozbiorem i uchwaleniem budżetu miasta Lwowa na rok 1863. Na pierwszem z tych posiedzeń przewodniczył obradom burmistrz miasta p. *Kroebl.* Obecnych radnych było 54. Sprawozdawca sekcyi 2giej radny Dr. *Sękowski* przedkładając budżet na rok 1863 usprawiedliwił opóźnienie tego przedmiotu tem, iż członkowie komisyi budżetowej dla ważnych i naglących zajęć w sekcyach i specyalnych komitetach nie mogli na czas wygotować budżetu wymagającego jak wiadomo dokładnego i wszechstronnego zbadania i zupełnego obeznania się z każdą pojedyńczą pozycyą. Przystąpiono potem do rozbioru pojedyńczych pozycyi preliminowanych na rok 1863 dochodów miasta w zestawieniu z odnośnemi rezultatami z lat 1861 i 1862, które przyjęte zostały do wiadomości. Zgodnie z wnioskami komisyi budżetowej łącznie z sekcyą 2gą preliminowane zostały dochody miasta Lwowa według pojedyńczych rubryk w następujących cyfrach:

1. Dochód z dóbr miejskich wynosił w r. 1861 25.427 zł. 31 c., r. 1862 30.266 zł. 67$^1/_2$ c. — na r. 1863 preliminowano 38.576 zł.

2. i 3. Dochód z gruntów i realności miejskich wynosił w r. 1861 39.460 zł. 52 c., r. 1862 40.873 zł. 67 c., na r. 1863 preliminowano 44.342 zł.

Przy tej rubryce podał sprawozdawca do wiadomości rady, że dwa grunta miejskie na Zielonem zostaną wydzierżawione. Wydano także przypomnienie do magistratu ze strony sekcyi, ażeby upomniał się o zalegającą jeszcze należytość za odstąpione pod kolej żelazną grunta Białohorskie. Przypomniano także, ażeby realność nr. 157$^2/_4$, służąca dotychczas na koszary pompierów, korzystniej była użyta. Uchwalono oraz, ażeby budynek nr. 297$^4/_4$, gdzie była dawniej rogatka Łyczakowska, został sprzedany.

4. Czynsze za prawo utrzymywania łaźni we Lwowie wynosiły w r. 1861 54 zł. 6$^1/_2$ c., roku 1862 64 zł. 57$^1/_2$ c. na rok 1863 preliminowano 64 zł.

5. i 6. Taksy rozmaite wynosiły w r. 1861 57 zł. 70 c., r. 1862 60 zł. 47 c., preliminowano na r. 1863 50 zł.

7. Taksy za udzielenie prawa obywatelstwa miejskiego wynosiły w r. 1861 840 zł. r. 1862 735 zł. 50 c., na r. 1863 preliminowano 700 zł.

8. Taksy za wcielenie do gminy wynosiły r. 1861 386 zł. 50 c., r. 1862 115 zł. 50 c., na r. 1863 preliminowano 100 zł.

9. Dochody z propinacyi, jako to: *a)* opłaty z trunków importowanych wynosiły w r. 1861 131.663 zł. 75$^1/_2$ c., r. 1862 147.361 zł. 67$^1/_2$ c., na r. 1863 preliminowano 137.000 zł. *b)* opłaty z placów i za liniami miasta wynosiły r. 1861 6072 zł. 14$^1/_2$ c., r. 1862 5917 zł. 88$^1/_2$ c., na r. 1863 preliminowano 6939 zł. *c)* opłaty od sycenia miodu wynosiły w r. 1861 21.106 zł. 46 c., r. 1862 19.014 zł. 5 c., na r. 1863 preliminowano 18.000 zł. *d)* opłaty od wyszynków kontraktowych i z destylarni miejskiej wynosiły r. 1861 37.255 zł. 6 c., r. 1862 46.170 zł. 49$^1/_2$ c., na r. 1863 preliminowano 43.600 zł. — Dochód z propinacyi preliminowany na r. 1863 wynosi przeto ogółem 205 539 zł.

Do powyższej rubryki sprawozdawca zrobił uwagę, że wyszynk na dworcu kolei żelaznej wydzierżawiony dawniej za 1500 zł. rocznie, w tym roku przynosi tylko 1200 zł. Dochód z miodosytni miejskiej z każdym rokiem się zmniejsza, w roku 1859 wynosił w okrągłej liczbie 27.000 zł., r. 1860 23.000 zł., r. 1861 21.000 zł., r. 1862 19.000 zł. Osobny komitet wezwany został do zbadania przyczyn tego stopniowego zmniejszania się tej rubryki dochodów i do przedłożenia w tym względzie odpowiedniego projektu.

10. Kopytkowe wynosiło w r. 1861 115.835 zł. 25$^1/_2$ c., r. 1862 120.012 zł. 14 c., na r. 1863 preliminowano 110.000 zł.

11. Dzierżawa wagi miejskiej wynosiła r. 1861 1111 zł., r. 1862 1111 zł., na r. 1863 preliminowano 611 zł.

12. Opłaty placowe wynosiły w r. 1861 8359 zł. 65 c., r. 1862 8359 zł. 89 c., na r. 1863 preliminowano 8000 zł.

Przy tej rubryce uchwalono na wniosek sprawozdawcy wezwać magistrat, ażeby przedłożył radzie motywowany wniosek względem poboru opłaty z placów, z których dotychczas żadnej niepobierano opłaty. Uchwalono oraz polecić sekcyi 4tej, ażeby się zajęła zaprowadzeniem targowicy na nierogaciznę i podała sposób do zapobieżenia targowiskom pokątnym.

13. Opłaty policyjne od szynków, traktyerni, kawiarni i t. p. wynosiły w r. 1861 18.931 zł. 55$^1/_2$ c., r. 1862 18.983 zł. 64$^1/_2$ c., na r. 1863 preliminowano 19.000 zł.

14. Opłaty policyjne od zabaw publicznych, jako odstąpione instytutowi ubogich niezostały preliminowane.

15. Opłaty pogrzebowe wynosiły r. 1861 3488 zł. 16$^1/_2$ c., r. 1862 3363 zł. 17$^1/_2$ c., na rok 1863 preliminowano 3240 zł.

16. Opłaty za konsensa na przekupnictwo jako zniesione ustawą przemysłową, nie zostały objęte w preliminarzu.

17. Opłaty policyjne za czynności urzędowych wynosiły w r. 1861 152 zł. 18 c., r. 1862 155 zł. 74 c. preliminowano na rok 1863 220 zł.

Przy tej rubryce uchwalono na wniosek sprawozdawcy ze względu na to, że tutejsze ceny targowe dotychczas tylko w gazetach bywają ogłaszane, większa zaś publiczność niema o nich autentycznej wiadomości, ażeby odtąd magistrat ceny targowe oprócz w gazetach ogłaszał także za pomocą plakatów. Uchwalono także polecić magistratowi, azeby w drukowanej odezwie podał do powszechnej wiadomości, według których paragrafów patentu stemplowego podania do gminy jako takiej, wolne są od opłaty stemplowej. Okazało się bowiem, że znaczna ilość podań stemplowanych wpływa do magistratu, które według patentu stemplowego wolne są od opłaty stemplowej. Kwota na takie stemple wydana wynosi według twierdzenia sprawozdawcy 8 do 9000 rocznie, tę kwotę oszczędziłyby osoby udające się z podaniami do gminy, gdyby obeznane były dokładnie z przepisami patentu stemplowego.

18. Dodatek do podatku konsumcyjnego wynosił w r. 1861 70.774 zł. 23$^1/_2$ c., r. 1862 93.486 zł. 17 c. na r. 1863 preliminowano 90.000 zł.

19. Dodatki na rózne cele gminy wynosiły w r. 1861 6226 zł., 46 c., roku 1862 4732 zł. 23$^1/_2$ c., na rok 1863 preliminowano 4900 zł.

Przy tej rubryce uchwalono przypomnieć przeszłoroczną uchwałę względem wypracowania projektu nowego urządzenia wodociągów miejskich; polecono oraz magistratowi, żeby od towarzystw asekuracyjnych we Lwowie ściągnął zaległe opłaty na utrzymanie pompierów.

20. Prowizye od kapitałów czynnych wynosiły w r. 1861 15.352 zł. 95 c., r. 1862 14.063 zł. 61$^1/_2$ c., na r. 1863 preliminowano 15.955 zł.

21. Zwroty wydatków nie są objęte preliminarzem.

22. Wpływy rozmaite wynosiły w r. 1861 1663 zł. 82$^1/_2$ c., r. 1862 767 zł. 73 c., na r. 1863 preliminowano 2280 zł.

23. Wpływy nadzwyczajne niezostały preliminowane.

Preliminowany dochód miasta Lwowa na rok 1863, wynosi według powyższych rubryk w ogóle	543.507 zł.
do tego reszta kasy z końcem r. 1862	48.619 zł.
Ogólna suma na pokrycie wydatków	592.126 zł.

Dla braku kompletu obecnych radnych odroczono dalsze obrady nad budżetem do następnego posiedzenia.

Wiedeń, 19. kwietnia. *Nowiny dworu.. — Zabiegi dzienników czeskich.)* Z *Gracu* donoszą, że Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* ma wkrótce przybyć do Gracu, by przy tamtejszym Namiestnictwie odbywać dalszą praktykę w administracyi politycznej.

Z **Pragi** piszą do *Jener. Kor.*: „Weszło to w zwyczaj u naszych dzienników czeskich zarzucać dziennikom rządowym każdego razu, gdy przemawiają w sposób łagodzący, bojaźliwość, a w razie dobitniejszego przemówienia nieprzyzwoitość, która rząd kompromituje. Ten manewer udawał im się dotąd nie źle, ale jest nadzieja, że zniweczony zostanie wkrótce stanowczem wystąpieniem zaczepionych organów z zadowoleniem wszystkich, których szczerze obchodzi porządek publiczny i naturalny rozwój naszego życia konstytucyjnego.“

(Projekta nowych banków w Austryi.) Const. Oester. Ztg. pisze: „Odkąd zaczęło się wzmacniać na nowo zaufanie do Austryi, obudza się też u obcych kapitalistów coraz bardziej chęć, lokować tu korzystnie swoje pieniądze. Trzy rozmaite kompanie, ubiegają się teraz o pozwolenie *założenia banków* w Austryi, a najznakomitszą pomiędzy niemi jest ta, na której czele stoi były minister i znany radykalny członek parlamentu angielskiego. Czy jednak udało się już temu towarzystwu pozyskać dla siebie tutejsze znakomitości giełdowe, niewiadomo jeszcze. Drugą kompanię reprezentują Bischoffsheim i Wormser, ale i o tej nie wiemy jeszcze, jak dalece postąpiła. Najważniejszem zaś jest przedsiębiorstwo, w którem chcą brać udział firmy Glin i Beaumont, a do którego przystąpili także znakomici członkowie naszego parlamentu, wybrani do komisyi długów państwa. Ta kompania gotuje się już przedłożyć

statuta swoje rządowi, a jak słychać, skłania się wielce do tego przedsiębiorstwa także Lord Palmerston."

Francya.

Paryż, 16. kwietnia. *(Wiadomości z Mexyku. — Constitutionel o amnestyi rosyskiej, la Presse i la France o sprawie polskiej.)* Według ostatnich doniesień jenerała Forey, ogień przeciwko Puebli niebędzie mógł rozpoczęty być przed czternastoma dniami, jeżeli miasto należycie bronione będzie, wypadnie bowiem wykonać poprzednio wiele robót oblężniczych. Gdy zaś cała armia francuska dopiero w końcu marca około Puebli zebrana będzie, zdaje się, że właściwe oblężenie dopiero się w dniu 1. kwietnia rozpocznie.

Constitutionel przerywając milczenie swe o amnestyi rosyjskiej, wyraża się o niej w sposób następujący: „Nie spieszyliśmy w ocenieniu ostatnich dwóch rozporządzeń rządu rosyjskiego. Zdawało nam się, iż wypada, ażeby czytelnicy mieli przed oczyma ocenienie ich przez prasę europejską, zanim własne nasze zdanie o nich wypowiemy."

„Uznać naprzód potrzeba, iż dwa te rozporządzenia zupełnie są sobie przeciwne. Wszelako nie wiedząc dokładnie o ile pierwszy z tych ukazów wykonany będzie, można się spodziewać, iż ukaz ten nie znosi z góry drugiego i że rząd rosyjski nie zechce zabierać jedną ręką to co daje drugą."

„Amnestya więc może być oceniona sama przez się, wprawdzie nie z zupełną pewnością lecz z prawdopodobnem domniemywaniem. Wnosić można, iż akt z d. 12. kwietnia nie jest złudną obietnicą i że wypłynął z myśli szlachetnej i szczerej."

„Po zgromieniu Langiewicza, pierwsi wyrzekliśmy słowo: amnestya. My pierwsi wyrzekliśmy, iż siła nie może jeno rozbroić surowość i że Cesarz Alexander II. powinien mieć zadanie, uspokojenia umysłów i rozbrojenia niechęci."

„Lecz pochwalając amnestyę i winszując rządowi rosyjskiemu, iż dał ten dowód siły i wspaniałomyślności, zapytujemy się, jakie będą skutki tej amnestyi, a pytamy się o to tem skrzętniej, iż krew leje się zawsze w Polsce a Europa nie przestała być niepokojną."

„Rząd rosyjski udziela amnestyę tym, co złożą broń. Lecz będąż mieć udział w amnesyi owe ofiary prawa o rekrutacyi, tego prawa, przeciwko któremu oburzała się cała Europa, i które napiętnowało nazwą deportacyi, będąż w niej mieli udział ci, których porwano z łona ich rodzin i wywieziono na granice cesarstwa?

„Czyż amnestya znosi stan rzeczy, z którego wyszło obecne powstanie, lub czyż przynajmniej podaje jakie lekarstwo na takowy? Jeżeli instytucye zostać mają te same, co były w przededniu powstania, i co tyle krwi Polsce i Rosyi kosztowały, cożby się zmieniło? Jakież to reformy byłyby dokonane? Gdzież byłyby gwarancye, których się spodziewa Europa, dla zapobieżenia powrotowi prejodycznemu krwawych tych i boleśnych przesileń?"

„Nie sądźmy jednak, ażeby akt z dnia 12. kwietnia żadnej nie miał wartości, żeby był martwą literą. Amnestya świadczy o szlachetnych i świetnych uczuciach Cesarza Alexandra II., spodziewajmy się, iż to będzie pierwszy krok na drodze, na którą go wzywają wielkie mocarstwa, zgodne między sobą w tem, iż doradzają po przyjacielsku politykę zapewniającą stale spokojność Rosyi i pokój Europy."

„Amnestya nie jest więc rozwiązaniem kwestyi polskiej; jest jeno początkiem rozwiązania."

La Presse nazywa myśl oderwania Polski od Rosyi czczą iluzyą. Coś takiego tylko mieczem dokonaneby być mogło, żadne zaś mocarstwo, nawet Francya nie myśli o tem, ażeby walczyć za podobną sprawę. Dla Polski nie może być nic pożądańszego, jak zupełne zlanie się z Rosyą. Niechaj Rosya wstąpi na tę samą drogę co Austrya, niechaj sobie samej i Polsce da wolność. Rosyanin równie ma do niej prawo jak Polak. Wolna Polska w wolnej Rosyi, to nasze hasło.

La France zgadza się z *la Presse*, iż niepodległość Polski i oderwanie się od Rosyi jest utopią nie do zrealizowania. Trzebaby mieć ku temu pożyczkę jednej miliardy i półmiliona żołnierzy do poprzedniego stłumienia Niemiec. *La France* powstaje zatem przeciwko wojowniczym artykułom dziennika *la Patrie*, będącym jedynie odgłosem mowy księcia Napoleona w senacie, zarazem lud powstaje i przeciw żądaniu *la Presse*, ażeby się Polska zlała z Rosyą. Naród, który miał dziesięciu przeszło wiekową egzystencyą, w którego dziejach znajdują się tak szczytne momenta, który od lat sześćdziesięciu walczy o swoją narodowość, naród taki z żadnym innym zlać się nie może. Rosya też tego nigdy nie żądała, przeciwnie autonomia Polski była zawsze tradycyą w polityce rosyjskiej, jest ona w zamiarach Alexandra II. i tylko jej przeprowadzenie postawi Rosyę w możności, wypełnienia wielkiej swej misyi historycznej.

Włochy.

Rzym, 13go kwietnia. *(Przybycie do Rzymu Królowej Maryi neapolitańskiej.)* Jej królewska Mość Królowa Marya neapolitańska przybyła tu o godzinie wpół do pierwszej w nocy w dobrem i zupełnem zdrowiu.

Według doniesienia dziennika *Giornale di Roma*, Świętopietrze wniosło dotąd do skarbu papieskiego 30,645.000 fr. ze składek ze wszystkich stron świata. W sumie tej nie są objęte przedmioty i kosztowności z różnych stron nadesłane, a stanowiące osobną loteryę, której rezultat dotąd jeszcze ocenić się nie da.

Turyn, 16. kwietnia. *(Posiedzenie izby deputowanych. — Różne wiadomości.)* Izba deputowanych przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu projekt do prawa przyznającego roczną dożywotnią pensyę 8000 fr. byłemu ministrowi Farini. P. Farini, który dostał pomięszanie zmysłów, bardzo ma być słaby, i podobno nie długo pożyje.

Z Turynu piszą do *Jener. Kor. austr.*, iż w Sycylii, gdzie niedawno tylu ludzi w jednym dniu sztyletami zamordowano, gdzie rząd najgwałtowniejszych użyć musi środków do przeprowadzenia rekrutacyi, gdzie jednem słowem najzupełniejsza panuje anarchia, w Sycylii ajenci muratowscy agitują całą wyspę z taką śmiałością, jak gdyby mieli po sobie wcale inne siły, jak pretendenta do korony od dawna się daremnie narzucającego. W Turynie ministeryum marynarki prawdziwą jest piętą Achillesa obecnego ministeryum; nikt się go podjąć nie chce, jak żeby kiedyś straszne jakie rzeczy w tem ministeryum pojawić się miały zdumianemu narodowi. — W Toskanii wywołała niezmierne nieukontentowanie zamierzona fazya banku toskańskiego, znanego z zamożności i dobrej sławy na wszystkich giełdach europejskich, z bankiem piemonckim i jeden z członków administracyi banku toskańskiego oświadczył, iż rząd chyba tylko przemocą tego dokaże, przyczem dodał, iż rząd austryacki nierównie jest lepszy, niżeli rząd tak zwany włoski. Mówią teraz, iż ministeryum Lamarmora-Revel pod prezydencyą hr. Arese, znanego stronnika i przyjaciela Napoleona III. ster rządu objąć mające, biédę tak zwanego królestwa włoskiego zakończyć ma.

Szwecya.

(Pobyt księcia Czartoryskiego. — Expedycya polska w Malmö.) Z Sztokholmu piszą pod dniem 10. kwietnia, że obecność księcia Konstantego Czartoryskiego budzi tam ciągle powszechne zajęcie. Dn. 8go b. m. książę Ostgotlandyi zaprosił go powtórnie do swego stołu, a nazajutrz książę dał w hotelu Rydberga świetną wieczerzę dla tutejszego komitetu polskiego. Z miast prowincyonalnych odbiera książę codziennie dowody szacunku, i wszyscy postępują względem niego z największem uszanowaniem. Najgodniejszą przy tem uwagi rzeczą jest i będzie zawsze szczególna grzeczność, którą okazuje księciu Król Karol XV. wraz z całą królewską rodziną.

Pułkownik Łapiński, szef expedycyi polskiej, która przybyła do Malmö, udał się do Sztokholmu w towarzystwie swego adjutanta Stefana Poles. Meetyngi na rzecz Polski ciągle odbywają się w Szwecyi; Czartoryski odbiera zewsząd telegramy wyrażające współczucie ludności szwedzkiej dla sprawy polskiej. Książę zamyśla zwiedzić temi dniami Upsalę.

Z Sztokholmu donoszą do *Spener. Ztg.*, że expedycya polska znajdująca się na okręcie „Ward Jackson" uzbrojoną została kosztem pewnego właściciela dóbr z Litwy, który odbywał nauki na uniwersytecie Dorpackim i cały swój majątek poświęcił na rzecz powstania. Obywatel ten nazywa się Demuntowicz, a przez rząd tymczasowy w Warszawie został mianowany komisarzem całej Litwy. Emigranci w Malmö zostający, powiększej części nie pochodzą wprost z Anglii, lecz z Francyi i innych okolic. Żyją oni w Malmö kosztem tamtejszej ludności, i mają być urządzone składki dla wyżywienia ich aż do powrotu.

Rosya.

Petersburg, 12. kwietnia. *(Ukaz do rządzącego senatu.)* Bunt, oddawna tajemnie przygotowywany, który nakoniec wybuchnął w Królestwie Polskiem, pociągnął za sobą nieporządki i w niektórych częściach zachodnich prowincyi Cesarstwa. Tajni kierownicy wzbudzanego przeciw Naszemu rządowi ruchu, uporczywie opierając się urzeczywistnieniu życzliwych Naszych zamiarów co do urządzenia spraw Królestwa, usiłowali powiększyć napotykane przez Nas w tem zadaniu trudności, rozszerzając sferę swych zbrodniczych przedsięwzięć i szkodliwego wpływu. W tym celu od dawna starali się zachwiać w obywatelach zachodnich gubernii uczucia przywiązania ku Nam, wiernych naszych poddanych. Używali do tego tych samych środków, które w granicach Królestwa miały tak zasmucające, chociaż nie zupełne skutki; nakoniec uzbrojone bandy buntowników wkroczyły w granice Cesarstwa, dla tego, żeby przemocą rozszerzyć w zachodnich prowincyach wzburzenie, którego nie mogły wzbudzić ani knowania rewolucyjnych emisaryuszów, ani tajemne wezwania do buntu.

Wojska rozprószyły bandy buntowników, które ukazały się w graniczących z Królestwem Polskiem guberniach. Szczątki ich ścigane są w lasach, gdzie szukają schronienia. Tymczasem ich przewódzcy pomimo szaleństwa przedsięwziętej walki, niedającej żadnej nadziei, ciągle zwracają swe usiłowania ku temu, aby wciągnąć do niej spokojnych mieszkańców prowincyi i w tym celu używają to kłamliwych obietnic, to gróźb a nawet gwałtów.

Mieszkańcy zachodnich gubernii, którzy przyłączyli się do band a następnie zostali ujęci przez Nasze wojska, albo których udział w buncie innym jakim sposobem został ujawiony, oddawani są w ręce sprawiedliwości. Lecz wiadomo Nam, że nie wszyscy oni są jednakowo winni. Pragniemy dać im możność skorzystać z panujących w Nas uczuć Monarszej łaski.

Dla tego rozkazujemy:

Zalecić głównym miejscowym naczelnikom, aby ogłosili w granicach powierzonych im prowincyi, że udzielamy całkowite i zupełne przebaczenie tym obywatelom zachodnich gubernii, wciągniętym do wynikłych tam nieporządków, którzy nie podlegając odpowiedzialności za inne kryminalne przestępstwa, wrócą do obowiązku posłuszeństwa do dnia 1. przyszłego miesiąca maja.

Mamy nadzieję, że ta Monarsza łaska, sprawiedliwie będzie oceniona przez dobrze myślących mieszkańców prowincyi, i że ze swej strony i nadal przyczyniać się będą do utrzymania w nich społecznej spokojności i porządku, w mocnem przekonaniu, że od tego zależy dalsze wykonanie zamiarów Naszych, od samego początku panowania Naszego skierowanych ku rozszerzeniu społecznych praw, nadanych wszystkim Naszym wiernym poddanym i ku stopniowemu rozwinięciu sfery działalności, wytkniętej różnym miejscowym w Cesarstwie Naszem instytucyom.

Rządzący senat nie omieszka, dla wykonania niniejszego wydać stosowne rozporządzenie.

Na oryginale własną Jego ces. Mości ręką napisano:

„Alexander.“

St. Petersburg, dn. 31. marca 1863 r.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 11. kwietnia. Na targach w tutejszym obwodzie były w drugiej połowie z. m. następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Lisko		Rymanow		Dynów	
	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	3	68	3	37	3	57	3	10	4	.	3	60
„ żyta . . .	2	8	1	88	2	22	2	.	2	50	2	30
„ jęczmienia .	1	78	1	70	1	37	1	59	1	.	2	.
„ owsa . . .	1	12	1	45	1	46	1	15	1	20	1	25
„ hreczki . .	.	.	2	15	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy .	.	.	3	.	.	.	2	50	.	.	.	.
„ ziemniaków .	.	64	.	70	.	.	.	80	.	80	.	80
Cetnar siana . . .	.	80	1	60	1	30	.	86	1	40	1	30
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	22	50	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	70	6	60	5	12	5	.	7	.	4	80
„ „ miękkiego	3	.	4	90	4	10	2	.	5	.	3	40
Funt mięsa wołowego	.	15		13	.	12	.	13	.	12	.	14
Mas okowity . . .	.	58	.	80	.	72	.	60	.	60	.	60

Kronika.

(Pożary.) Dnia 9go b. m. wieczorem powstał ogień w Nowiczynie, przysiołku należącym do Starych Brodów, w obwodzie złoczowskim, w domu włościanina Marka L., i zgorzała część tego domu z całym zasobem zboża. Jest podejrzenie, że ogień był podłożony.

W Brzuchowicach, w obwodzie lwowskim, zgorzał w nocy z 13. na 14. b. m. z niewiadomej przyczyny dom izraelicki, przyczem spaliły się także wszystkie rzeczy, 2 krów i jałówka.

Nierównie większą szkodę zrządził pożar dnia 1go b. m. wieczorem w Kamieńsku, w obwodzie żółkiewskim. Z niewiadomej dotąd przyczyny zapaliła się na folwarku tamtejszym stodoła dworska, i zgorzała ze znacznym zasobem zboża i młocarnią. Cała strata wynosi przeszło 9000 zł., ale szczęściem wszystko było zaasekurowane, tak zboże, jako też stodoła i młocarnia.

Dnia 13go b. m. zgorzały również z nieznanej przyczyny w Białymkamieniu, w obwodzie złoczowskim, dwa domy izraelickie.

Nakoniec był tego samego dnia (13.) także pożar w Horodnicy, w obwodzie czortkowskim, gdzie zgorzał jeden dom włościański z budynkami gospodarskiemi i z całym plonem przeszłorocznym.

(Budowa mostu.) Z Podgórza donoszą pod dniem 16go b. m.: Budowa mostu sklepionego na starej odnodze Wisły, poruczona przedsiębiorcom Kozakiewiczowi i C. Roszchettemu z opuszczeniem 16% z cen szczegółowych, postępuje bardzo żwawo, dzięki gorliwemu kierownictwu inżyniera pana E. Ziffer, który ułożył plan budowy. Zatrudnionych jest przy tem obecnie 421 robotników, którzy pracują po części za dzienną zapłatą, a po części za kontraktem. Pierwsi zarabiają dziennie po 50, 60 c. aż do 1 zł.; na wszelki sposób więc nastręcza ta budowa obfite źródło zarobku tak zwanemu proletaryatowi robotników, którego liczba znacznie tu już wzrosła. Przy znoszeniu ziemi wzdłuż wybrzeża znaleziono mnóstwo szkieletów ludzkich, jak się zdaje, z czasów ostatnich bojów przy końcu 18go wieku. Przy kopaniu rowów na fundamenta natrafiono na stare sklepienie mostu, i wydobyto także mnóstwo rogów, racic i kości; być więc może, że dawniejszemi czasy była w tem miejscu rzeźnia.

(Kopalnie węgla kamiennego i żelaza w Belgii), uczyniły z niej kraj przemysłowy, mogący współzawodniczyć z Anglią, co do niektórych wyrobów. Wzdłuż całej Belgii od wschodu na zachód ciągną się pokłady węgla kamiennego. Rozległość zachodnich kopalń oblicza „Revue Britannique“ na 224,400 akrów (208,243 morgów). Znajdują się tam wszelkie gatunki węgla kamiennego od antracytu do najbogatszych węgli do dobywania gazu do oświetlenia. Obrachowano, że Belgia zawiera 130 pokładów dających się eksploatować, których ogólna grubość wynosi 90 metrów (przeszło 300 stóp). W 1860 r. wydobyto 9,610 tonnów (przeszło 230 cetnarów pol.) wartości 107,127.282 frank. Do tego użyto 78,237 robotników, z których 59,954 pracowało pod ziemią. Dla dobycia tej ilości węgla i wypompywania wody, było w ruchu 783 maszyn parowych o sile 45,969 koni. Wszystkie kopalnie węgla kamiennego we Francyi w 1859 r. wydały go tylko $7^1/_2$ milionów tonnów wraz z lignitem.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 21. kwietnia. Czeski sejm krajowy zakończył już 18. b. m. swoją sesyę tegoroczną; na zakończenie mieli mowy marszałek krajowy, kardynał arcybiskup i szef namiestnictwa, poczem marszałek zamknął sesyę trzykrotnym okrzykiem na cześć Monarchy.

Statut przeznaczony dla Lombardo-weneckiego Królestwa, którego publikacyę w krótkim czasie już zapowiadają, ma podług korespondencyi wiedeńskich zawierać następujące główne postanowienia: Bezpośrednie wybory do kongregacyi jeneralnej, które dotąd przedsiębrane były z rad gminnych i kongregacyi prowincyonalnych, autonomia i oddanie zarządu spraw krajowych kongregacyi jeneralnej, tak jak w innych krajach koronnych; prócz tego ma być — jak słychać — nadany Wenecyi najwyższy trybunał sądowy.

Z **Królestwa Polskiego** donoszą dziennikom pruskim, że pod wsią Babicą o 2 mile od Warszawy zaszła 14. b. m. potyczka; jeszcze w nocy miano słyszeć w Warszawie z tej okolicy strzały ręcznej broni. Powstańcami miał dowodzić wysłużony oficer rosyjski. Dnia 15. zrana przywieziono do Warszawy 5 wozów z rannymi, między tymi jednego oficera wyższego, i 9 pojmanych powstańców. Ze strony wojska miało zginąć 80 ludzi. — Podług otrzymanego w Warszawie telegramu kupieckiego ma być miasto Płock od 14. b. m. zupełnie zamknięte i nikomu nie wolno opuszczać miasta.

Na ostatniem posiedzeniu wyższej izby *angielskiej* z 17. b. m. oświadczył lord Russell na interpelacyę lorda Malmesbury, że zawisło jedynie od Danii, czy książę Wilhelm zasiądzie na tronie greckim; zaś co do Wysp Jońskich utrzymywał minister, że korona ma prawo odstąpić je, ale rząd angielski postara się poprzednio o przyzwolenie innych mocarstw. — Zmarłemu niespodzianie ministrowi Lewis poświęcają wszystkie dzienniki zaszczytne wspomnienia, gdyż powszechnie upatrywano w nim przyszłego następcę Palmerstona.

W **Lizbonie** dawano na korzyść Polaków przedstawienie teatralne, na którem także Król się znajdował. Donoszą także, że ustawa z 7. b. m. zniesione zostały paszporta w Portugalii.

Telegram z **Konstantynopola** z 18. b. m. donosi, że Sułtan dnia tego opuścił Alexandryę i miał powracać na Kandyę i Smyrnę. Rozeszła się wieść w Stambule, że jakiś potomek Skander Beja zamierza wtargnąć z Neapolu do Albanii, ale ministeryum turyńskie przysłało zaspokajające zapewnienie. Z Paryża oczekują w krótce 30 milionów fr. jako pierwszą ratę nowej pożyczki.

Ostatnia poczta zamorska przyniosła następujące wiadomości z **Kalkuty** z 19. marca, tudzież z Bombaju z 27. i 28. marca: Z Nepaul donoszą, że Tybet zagrożony jest niebezpieczną walką. Wygnany Dalai Lama zamierza wtargnąć z potężną siłą zbrojną. Władzca tamtejszy zawezwał pomocy Nepaulu.

Pewien kupiec, który przybył z Kabul do Nepaul, widział w Heracie przywódzcę powstańców Ferozę Szacha. W Caronpore aresztowano Fakira z pismami podburzającemi; zeznał, że jest ajentem Nany Sahiba, i upoważnionym przez tegoż do werbowania wojska. Aresztowano także trzech innych wysłanników Nany.

W Puttnoc został aresztowany Mahomed Szach, wnuk dawnego Króla Delhi i przywódzca powstańców. Z Sindu udaje się do zatoki perskiej komisarz w misyi odnoszącej się do telegraficznych i innych komunikacyi z Anglią.

Wiadomość *l'Europe*, jakoby Ojciec św. w własnoręcznych listach zalecał władzcom Francyi i Austryi kościelne interesa polskie, jest, jak donosza dziennikowi *N. Pr. Ztg.* z **Paryża**, wymysłem *l'Europe*, tego krzykliwego dziennika, i ogranicza się na fakcie, że tamtejszy nuncyusz Msgr. Chigi — a więc zapewne także i nuncyusz w Wiedniu — otrzymał polecenie popierać sprawę Polski we względzie kościelnym u rządu, przy którym jest zawierzytelniony.

W najnowszym czasie zostały znowu między rządem *szwedzkim* a rosyjskim wymieniane noty względem mniemanego naruszenia granicy na linii lapońsko-finlandzkiej. Chociaż ze strony Szwecyi może być złożony dowód, że Lapończycy jeżli niekiedy ze swemi trzodami renów wejdą na terytoryum rosyjskie, tylko bardzo małą, a na wszelki sposób nie większą wyrządzają tam szkodę, niż koczownicy rosyjscy na terytoryum szwedzkiem, na które często się zapuszczają, przywiązuje przecież rząd rosyjski do tej sprawy niemałą wagę. Jak wiadomo toczyły się takie spory graniczne także w ciągu wojny krymskiej, i doprowadziły w ówczas do przymierza między Szwecyą i mocarstwami zachodniemi.

Najświeższa poczta.

Kraków, 20. kwietnia. *Krak. Ztg.* donosi: „Dziś zrana wywieziono ztąd do Ołomuńca 14 powstańców, którzy mają być internowani; natomiast sprowadzono tu z Rzeszowa i z Bochni 12 powstańców z Królestwa, którzy przeszli granicę w tej okolicy.

Turyn, 18. kwietnia. W izbie deputowanych Lewito zaproponował projekt do ustaw, który upoważnia ministeryum ogłosić ustawy względem kilku służb publicznych, które przyjęte zostały w radzie ministeryalnej za współdziałaniem komisyi złożonej z deputowanych i senatorów. Opiera swój wniosek na konieczności zapobieżenia nagłym potrzebom administracyi tudzież na powolności konstytucyjnego postępu spraw. Po krótkiej debacie, w której Boggio nadmienia, że wniosek jest przeciwny konstytucyi, izba zgadza się na postawienie wniosku. Następuje debata nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości. Ricciardi użala się na złe postępowanie sądownicze w południowych prowincyach i na kilka sumarycznych egzekucyi przeciw bandytom. Miceli przydaje kilka uwag w tym samym duchu. W skutek tych zarzutów, przeciw którym minister Pisanelli zaprotestował, odroczoną została debata aż do chwili, w której komisya zajmująca się zbadaniem rozbojów w Neapolitańskiem, przedłoży izbie sprawozdanie.

Nowy Jork, 8. kwietnia. Flota unii opuściła Port Royal. Stan zdrowia w Charlestonie jest pomyślny. W Richmond niedostatek żywności wywołał zaburzenia. Spokojność została przywrócona. Obiegają pogłoski, że wojska unii wylądowały w Seabrocks pod Charlestonem, i miały obsadzić wyspę Coles niedaleko Charlestonu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Rubczyński Alf., z Stanina. — Janko Hen., z Hoszan. — Janicki Rysz., z Odessy.

Hotel Langa: Ks. Wittgenstein Aug., z Mnichowa. — Br. Mengerson Karol, c. k. rotmistrz, z Żółkwi. — Haarbach Max. Reiner, c. k. major, ze Stryja. — Zebetgruber Fran., c. k. kapitan, z Tarnopola.

Hotel angielski: Sawicki Zygm., z Wasylowa. — Raciborski Edw., z Radruża. — Czajkowski Mich., z Bortnik.

Hotel Krakowski: Eckhard Józef, c. k. kapitan, z Brzeżan. — Morawski Fran., z Kalinki.

Pod białego konia: Dudziński Ign., z Wolicy baryłowej.

Zajazd Kuhna: Górski Jan, z Korabusza. — Hr. Humnicki Wład., z Rozpucia.

Pod nr. 717$\frac{1}{4}$: Schäfer Edw., c. k. przełożony powiat., z Obertyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. kwietnia.

PP. Hr. Marasse Adam, do Krakowa. — Jędrzejowicz Stan., do Felsztyna. — Hr. Czosnowski Louis, do Krakowa. — B. Gilles Alf. i Mac Culloch Henr., do Londynu. — Czajkowski Teofil, c. k. nadporucznik, do Bóbrki. — Hr. Tarnowski Wład., do Wróblowiec. — Onyszkiewicz Wacław, do Dydiatycz. — Niezabitowski Kwir., do Płuchowa. — Ebner Rud., c. k. przełożony powiat., do Przemyślan. — Nowaczyński Edw., do Dydiatycz. — Słabkowski Leon, adwokat, do Stanisławowa. — Czaszyński Józef, do Piotrowa.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. kwietnia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.11	+ 4.9	72.5	północny	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.78	+ 9.8	42.3	„	„	„
10. god. wiecz.	326.69	+ 5.9	75.7	„	„	„

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: **„Er oder Keiner“**, oder: **„Alle werden getäuscht“**, komedya w 3 aktach przez A. Elz. Po raz pierwszy.

Kurs lwowski.

Dnia 20. kwietnia.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	35	5	41
Dukat cesarski	„ „	5	37	5	43
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	25	9	36
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	79
Talar pruski	„ „	1	68	1	70
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	—	76	77
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	63	80	35
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	27	74	17
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	82	81	48
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	212	50	214	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. kwietnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	75	—
5% pożyczka narodowa	81	20
Akcye banku wiedeńskiego	798	—
„ „ kredytowego	203	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	40
Dukat pojedyńczy	5	45
Srebro	112	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. kwietnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	71.80	71.90
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	94.90	95.10
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.60	81.70
od kwiet. do paźd. po 5%	81.40	81.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76.20	76.30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	76.30	76.60
dtto. po 4$\frac{1}{2}$%	69.—	69.25
dtto. „ 4%	60.25	60.50
dtto. „ 3%	45.—	45.50
dtto. „ 2$\frac{1}{2}$%	38.—	39.—
dtto. „ 1%	15.25	15.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	153.50	154.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	150.—	150.50
Przez. do wyl. z r. 1854	94.25	94.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.65	97.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.50	98.60
Renty Como po 42 lir. aust.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.—	71.50
„ „ „ 4$\frac{1}{2}$%	68.—	68.50
„ „ „ 4%	59.50	60.—
„ „ „ 3$\frac{1}{2}$%	52.50	53.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2$\frac{1}{2}$%	57.—	—.—
„ 2$\frac{1}{4}$%	50.—	—.—
„ 2%	45.—	—.—
„ 1$\frac{3}{4}$%	39.—	—.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.	71.50
„ 4$\frac{1}{2}$%	68.—	68.50
„ 4%	59.50	60.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.50	87.—
Wyż. Aust. i Salcb.	83.75	84.25
Czech	88.75	89.25
Morawii	88.25	88.75
Szląska	87.50	88.59
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	87.—
Węgier	75.25	76.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.25	74.75
Kroacyi i Slawonii	74.—	74.50
Galicyi	74.40	74.75
Siedmiogr. i Bukow.	72.75	73.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	72.25	73.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	91.50	92.50
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	71.—	71.50
„ 4%	59.50	60.—
„ 3$\frac{1}{2}$%	52.50	53.—
„ 3%	44.—	45.—
„ 2$\frac{1}{2}$%	37.—	38.—
„ 2%	30.—	31.—
„ 1$\frac{3}{4}$%	27.—	28.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	22.—	—.—
„ 2$\frac{1}{2}$% „ 100 „	19.—	20.—
„ 2$\frac{1}{4}$% „ 100 „	17.—	—.—
„ 2% „ 100 „	15.—	—.—
„ 1$\frac{3}{4}$% „ 100 „	12.—	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)	pien.	towar.
Banku narodowego	800.—	802.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	206.20	206.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	636.—	637.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1808.—	1810.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	222.50	223.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	154.—	154.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	134.25	134.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	268.—	270.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	213.75	214.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	55.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	105.—	110.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	—.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	214.—	216.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	164.—	166.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	438.—	440.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	238.—	240.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—.—	248.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	162.75	163.25

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	104.80	105.—
10let. „ 1857 po 5%	101.50	102.—
przeznaczone do los. po 5%	90.—	90.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.—	86.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.25	96.75
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	95.—	95.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.75	90.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.50	126.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	117.50	118.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.75	81.25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	93.—	94.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	93.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.—	96.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.50	132.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	98.—	98.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	121.50	122.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.—	52.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.25	36.75
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98.—
Salma „ 40 „ „	37.50	38.—
Palfiego „ 40 „ „	36.75	37.25
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.75	37.25
Windischgrätza 20 zł. „	21.—	21.50
Waldsteina 20 „	23.—	23.50
Keglevicha 10 „	16.25	16.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.70	94.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	94.70	94.90
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	83.90	84.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	111.90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	44.30	44.30
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	44.50	44.50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.38	5.40
dtto. pełnej wagi	5.28	5.40
Korona	15.40	15.45
20frankówka	8.97	8.99
Rosyjski imperyał	9.27	9.30
Talar związkowy	1.67	1.67$\frac{1}{2}$
Srebro	111.25	111.50
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.